

VAENÕLATS' KUU PÄÄL

Ütskõrd elli vaenõlats'. Täl oll' väega rassõ elo. Täl olliq imä ja esä ärq koolnuq ja tää elli võõrasimä man. Võõrasimä oll' väega halv ja hõel. Tää pand' vaestlast kygõ rassõmbat tüüd tegemä, a süvväq and' kygõ halvõmbat süüki ja tuud kah väega veidüq. Ku vaenõlats' jovva es inämb tüüd tetäq, sys sai tää võõrasimä käest pessä.

Ütskõrd keväjä, ku uibuq häitsi, istõ vaenõlats' uibu ala q maaha ja nakas' ikma. Vaesõlatsõ silmist joosiq suurõq pisaraq, a uibust sattõ valgõ häiermäq. Vaenõlats' kai uibuhäiermit ni laul':

*Võõrasimä minno pess, viis'kõrd pääväh vitsa and,
võõrasimä minno pess, viis'kõrd pääväh vitsa and.
Uibust satas häiermit, mino silmist pisarit,
uibust satas häiermit, mino silmist pisarit.*

Ütskõrd puul'päävä kästi vaesõllatsõl sann küttä. Vaenõlats' vei ütsindä sanna vii ja puuq ni pand' sanna küttümä. Ku sann oll' ärq kütet, sys visas' vaenõlats' tõisilõ lõunu ja havvut' vihtu. Tõsõq lätsiq sanna. Kyik käveq jo sannah ärq, vaenõlats' saa es yks viil sanna. Timä pidi peräh kyiki tõisi sanna minemä.

Väläh oll' jo suur' üü ja täüskuu paistu taivah, ku vaenõlats' viil sanna sai. Vaenõlats' oll' jo nii väsinü, et jovvaki-s inämb sanna minnäq. Tää jäi sanna läve manoq saisma, kai taivahe ni laul':

*Kuukõnõ, kullakõnõ, võtaq minno hindäle
viituujas, vihahaudjas, sannakütjäs, lõunõhiitjäs,
suvõl süü ma soolalda, talvõl käü ma kängäldä,
suvõl süü ma soolalda, talvõl käü ma kängäldä.*

Kuul nakas' väega hallõ vaestlast ja tää võtt'ki vaesõlatsõ hindä manoq elämä.

Ku väläh paistus täüskuu, sys um vanõlats' säääl pääl, üte käe otsah um pang' ja tõsõ käe otsah viht. Vaesõllatsõl um no hüä kuu päält kariaq, kuis maa pääl eletäs. Ni jutuski otsah.

Pildiq om joonistanuq ja vana-aolidseq jutuq võro-seto kiräkiilde ümbre pandnu [Jüvä Sullõv](#).

Marilyn Ots 1.9Mb au
*10 a lindistatuq 6. 09. 96 Navi külä Põlva khk
(kiil' vanaimält Vahtsõliina khk Puspuri k)*